

tas p̄ Jesum christū facta est. Solent enim omnes heretici maxime manichei reprehendere legem: et dicere q̄ deus illā nō dedit. Exponēdus est em̄ locus iste vt cognoscat̄ur: q̄ et legem de⁹ dedit: et lex p̄ Moysen data est: vt nō saluaret p̄pter certā causā. Nō saluauit lex vt latoꝝ legis ip̄e impatoꝝ desideraretur q̄ indulgētiā daret peccantibus: et data quidē lex esset p̄ Moysen: gratia autē et veritas p̄ Jesū christū fieret. Ad hoc intentos vos facere volui: adit dñi misericōdia: nō ex merit̄ nostris: sed forte pro merito desiderij vestri: neq̄ ex facultatib⁹ nostris: sed ex abūdantia donozū suoz: vt sic tractetur res satis necessaria hoībus posit̄is in nouo testamēto: vt oīno nullas latebras inueniat inimicus vbi se occultet ad decipiendos fideles.

Explicit Tract. de ps. CXXIII.

Incipit Tract. de ps. CXXIII.

Psalms iste ptinēs ad numerum Canticoꝝ graduū. Be q̄ titulo in alijs iā multa diximus: et repetere nolum⁹: ne vos obtundam⁹ pot⁹ q̄ instruam⁹: Bocet nos ascēdētē et leuātes aīas n̄ras ad dñm deū nostrū affectu caritatis atq̄ pietatis: Nō intendere in hoīes qui p̄sperantur in hoc seculo felicitate falsa atq̄ ventosa et p̄sūs seductoria: Vbi nihil aliud nutriūt q̄ supbiā: et cor eozū congelascit aduersus deū: et fit durū aduersus umbrē gratie ip̄ius: ne fructū ferat. Presumētes em̄ oīa sibi abūdare q̄ vidētur huic vite necessaria: et vltra q̄ necessaria: extolūtur. Et cū sint hoīes p̄ iniquitatē inferiores omnib⁹ hoībus p̄ superbiā: supiores se putant oībus hoībus. Atq̄ vtiā sicut alios vel hoīes se esse deputarēt. Vos autē aliqui intuendo et nimis attēdendo: etiā illi qui deū colunt: fluctuāt: et nutāt: q̄si pierit merces eozū: quare deū colunt: cū se vidēt in laboribus: in egestate: in erūna: in morbo: in dolore: in aliq̄ necessitate: et vident alios habere sanitatē corporis: abūdare tēporalib⁹: incolumitatē suozū gaudere: nitore honorū florere eos qui nō solū deum non colunt: sed oībus hoībus aduersant: attendētes eos: nutant et dicūt apud se q̄ aperte scriptū est in quodā psalmo: Quō sciūt de⁹: et si est scia in altissimo: Ecce ipsi pctōres et abūdātes in seculo obtinuerūt diuitias. Et sequitur: Nūquid vane iustificauī

cor meū et laui inter inocētes man⁹ meas. Nūquid forte van⁹ fui qui volui iuste viuere: et inocenter inter hoīes p̄uersari q̄ scio eos q̄ nō sūt seruare innocentia habere tantā felicitatē: et insultare iustis p̄ iniquitates felices: Sed q̄s illud dixit ibi in psalmo: Quis nondū erat rectū cor. Sic em̄ cepit ip̄e psalm⁹: de quo mō testimonij dedim⁹: nō iste quē p̄siderandū et tractandū mō suscepim⁹: S; vbi dictū est: Quō sciūt de⁹: et si est scientia in altissimo: Ecce ipsi pctōres et abūdātes in seculo obtinuerūt diuitias. Nunquid vane iustificauī cor meū: et laui inter inocētes manus meas. Ille q̄ psalmus vbi videtis: q̄ picitatur aīa: vbi videtis: q̄ nutant pedes: sic cepit: O bon⁹ de⁹ israel rectis corde: mei autē inq̄t pene cōmoti sūt pedes: paulomin⁹ effusi sūt gressus mei. Quare: Quia zelauī in peccatoꝝ bus pacē peccatoꝝ intueēs. Inde ergo dixit: cōmotos pedes suos et pene effusos gressus: lapsos ad ruinā a deo: q̄ intuitus est: et insperxit felicitatē peccatoꝝ: et vidit eos habere pacē: se autē laborē. Narrauit autē hoc cū iam euasisset: cū iam correcto corde deo inhesisset: narrauit p̄terita pericula sua. Ergo bonus deus israel. Sed quib⁹: Rectis corde. Qui sunt recti corde: Qui non reprehendunt deū. Qui sunt recti corde: Qui voluntatē suam ad voluntatē dei dirigunt: nō voluntatē dei ad voluntates suam curuare conant. Breue p̄ceptum est: vt homo dirigat cor suum. Et sic habere rectū cor: Tu fac q̄ vult deus. Noli deū velle facere: q̄ vis tu. Prauicordes ergo sunt: id est qui rectū cor nō habent: qui sedent et disputāt quō debuit facere de⁹: nō laudando quod fecit: sed reprehendēdo corrigere illum volūt. Parū est quia corrigi ab eo nolunt: et dicunt: Nō debuit de⁹ facere paupes: sed soli diuites esse debuerūt: et ipsi soli viuere. Ut quid fact⁹ est pauper: Et quid viuūt: Reprehēdit deū pauperū. Quāto melius esset pauper dei: et diues esset de deo. Hoc est: sequeretur voluntatē dei: et videret paupertatem suam temporalem esse et transitoriam: diuitias autē sibi spirituales ita venturas vt nullo pacto possint p̄terire et habere in diuitijs cordis fidem si ei non contigit aurū habere in arca: quia si aurū haberet in arca furē timeret et aurū de arca etiā nolens perderet: fidem autē de corde nō perdet: si ipse illam unde non expulerit. Cito autē responderi

pōt carissimi. Fecit deus pauperē: vt pbet
 bonum: et fecit deus diuitē: vt pbet illū
 de paupe: et oīa que fecit de⁹ recte fecit. Et
 si nō possumus videre p̄silū ipsius quare
 illud sic fecit et illud sic: bonū est nobis vt
 subdamus nos sapie ipsi⁹ et credamus: qz
 bñ fecit: et si nō dū nouim⁹ quare fecit: et ha
 bebimus cor rectū: vt p̄sumamus et p̄sida
 mus in dño et nō mouebūt pedes nrī: et sit
 in nobis ascēdētib⁹ vñ cepit iste psalm⁹.

Expositio psalmi.

Qui cōfidūt in domino sicut
 mons syon: nō cōmouebit
 in eternus: Qui sunt isti: Qui
 habitāt in hierusalē. Ipsi nō cōmo
 uebunt in eternum: qui habitāt in hierlm.
 Si hanc hierusalē intellexerimus oēs qui
 illic inhabitāt bellis: et euersione ipsius ciui
 tatis exclusi sunt. **M**odo queris iudeū in
 ciuitate hierusalē: et nō iuenies. Quare er
 go nō mouebunt in eternū q̄ inhabitāt hic
 rusalē: nisi quia est alia hierusalē: de qua
 multa soletis audire: Ipsa ē mater nostra
 cui suspiram⁹ et gemimus in ista pegrinati
 one: vt ad illā redeamus. Erraueramus a
 viā: et viā nō habebam⁹: Rex ipsius venit:
 et viā nobis factus est: vt ad illā redire pos
 simus. Ipsa est illa vbi stantes erāt pedes
 nostri in atrijs hierusalē: sicut audistis in
 psalmo canticorū graduū supiore iam vo
 bis et exposito et tractato qui interfuit: cui
 suspirabat ille qui cantabat: Hierusalē q̄
 edificatur vt ciuitas: cuius participatio ei⁹
 in idipsum. Qui ergo ibi habitāt nō moue
 buntur in eternū: Qui autē habitarūt in ista
 hierusalē moti sunt primo corde: postea ex
 ilio. Quā moti sunt corde et ceciderūt: tunc
 regē ipsius supne hierusalem crucifixerūt.
 Jam spūaliter foris erant et ipm regem fo
 ras excludebāt. Eiecerūt em̄ illū extra ci
 uitatē suam: et foras crucifixerūt: et ipse eie
 cit illos extra ciuitatem suā: id est eternam
 hierusalē matrē omniū nostrū que est in ce
 lis. Qualis est ista hierusalē: Breuiter de
 scribit eam. **M**ontes in circuitu ei
 us: Magnū aliqd ē esse nos in ea ciuita
 te quā circūdederūt mōtes: Ipsa ē tota fe
 licitas nostra: qz habebim⁹ ciuitatē quā cir
 cūdederūt mōtes. Nō enim nō nouimus
 mōtes: aut qd sint mōtes: nisi tumores ter
 rarū. Alij sunt ḡ montes amabiles: mōtes
 excelsi: p̄dicatores veritatis: siue angeli: si
 ue apostoli: siue p̄phete: Ipsi sunt in circui
 tu hierusalē: ambiunt illā: et quasi murū illi

Alia lfa.
 t habitat.

faciūt. **P**e his mōtib⁹ amabilib⁹ et delecta
 bilib⁹ assidue scriptura loquit. **A**duertite vt
 cū auditis vel legitis: plurib⁹ locis inueni
 tis montes delectabiles: q̄q̄ et nos possu
 mus cōmemorare: **V**erūtāmē quātū dñs
 suggerit: delectat nos de his montib⁹ mul
 ta dicere: et diuina testimonia de litteri san
 ctis occurrunt nobis. Ipsi sunt mōtes qui
 illuminātur a deo: et p̄mitus illuminant: vt
 ab ipsis lumē descendat ad valles vel ad
 colles: qz nō tātē sūt altitudinis quātē sūt
 montes. Ipsi sunt p̄ q̄s nobis p̄rogat scrip
 tura: siue in prophetia: siue in eplis: siue in
 euāgelio. Ipsi sūt mōtes de quib⁹ cātam⁹:
Leuauī oculos meos in mōtes vnde veni
 et auxiliū mihi: qz de scripturis sanctis in
 hac vita habem⁹ auxiliū. Sed qz ipsi mon
 tes nō a se proteguntur: nec a seipis nobis
 consulūt: nec spes nostra debet esse in mō
 tib⁹: ne maledicti sumus qui spes in hoīe
 ponim⁹: iaz dixerat: **L**euauī oculos meos
 in mōtes vñ veniet auxiliū mihi: **A**uxiliū
 inquit meū a dño qui fecit celū et terrā. Ip
 si sunt mōtes de quib⁹ item dicit: **S**uscipi
 unt mōtes pacem p̄plo tuo: et colles iustici
 am. **M**ontes magni sunt: colles minores
 sunt. **M**ontes ergo vident: colles credūt.
Qui vident pacem: susceperūt et attulerūt
 ad illos qui credunt. **Q**ui em̄ credūt susci
 piunt iusticiā: qz iustus ex fide viuūt. **A**n
 geli vidēt: annūciant qd vident: et credim⁹
 nos: **J**oannes ille in principio inquit erat
 verbū: et verbū erat apud deū: et deus erat
 verbū. **V**idebat: p̄dicauit nobis vt crede
 remus: et mōtes suscipiētes pacē: suscepe
 rūt colles iusticiā: qz de ipsis mōtib⁹ quid
 ait: **N**on dixit a se habēt pacem: vel insti
 tuūt pacem: vel generant pacē: sed suscipi
 unt pacē. **U**nde suscipiūt pacē: domin⁹ ē.
Sic ergo leua oculos tuos ad montes p̄
 ter pacem: vt auxiliū tuū sit a dño qui fecit
 celum et terram. **R**ursus illos montes cō
 memorās spiritus sanctus hoc ait: **I**llumi
 nās tu mirabiliter a montib⁹ eternis. **N**ō
 dixit: illumināt mōtes: sed illuminans tu a
 montib⁹ eternis. **P**er mōtes istos q̄s eter
 nos esse voluisti predicās euāgelii: tu il
 luminans nō montes. **T**ales ergo montes
 in circuitu hierusalē. **E**t vt noueritis qua
 les sint montes in circuitu eius: vbi cōme
 morauit mōtes bonos scriptura: valde ra
 ro et difficile: aut forte nūq̄: et nō statim ibi
 uominat dñm: aut simul significat: ne spes
 remaneat in mōtib⁹. **E**cce videte q̄ multa

comemoravi: **L**euavi oculos meos in montes vñ veniet auxiliū mibi: et ne ibi remaneas: auxiliū meū inquit a dño qui fecit celū et terrā. **R**ursus suscipiūt mōtes pacē populo tuo. **C**ū dixit: suscipient: ostēdit aliū esse montē pacē vñ illi suscipiūt. **R**ursus a mōtib⁹ illuminās: vt dixit mox adiūxit: **I**lluminās tu mirabilr a mōtib⁹ eternis. **I**tē b loco cū dixisset: **M**ōtes in circuitu ei⁹: ne tu rursus remaneres in mōtib⁹: statim sb̄iunxit. **E**t domin⁹ in circuitu plebis sue. **U**t tua spes nō sit in mōtib⁹: sed in illo qui illuminat mōtes. **C**ū em̄ ille habitat in mōtib⁹: id est in sanctis: ipse est in circuitu plebis sue: et ipse murauit plebem suā munimēto spirituali: ne moueatur in eternū. **A**t vero de illis mōtib⁹ malis quādo loquit scriptura: nō eis addit dñm. **T**ales montes iaz sepe diximus vobis: significāt magnas quāsdā animas: sed malas. **N**ō em̄ putetis fratres: quia potuerūt fieri beresefes p aliquas paruas animas. **N**ō fecerunt beresefes: nisi magni homines: sed quātū magni: tantū mali mōtes. **N**ō em̄ montes erant tales qui susciperēt pacē: vt colles iusticiam: sed illi dissensionem susceperunt a diabolo p̄re suo. **M**ōtes ergo erāt. **A**d tales montes caue ne fugias. **E**lentu ri em̄ sunt homines: et dicturi tibi: **M**agn⁹ ille vir: et magnus ille homo: qualis fuit ille donatus: qualis est maximianus: et nescis fortin⁹ q̄lis fuit: et ille arri⁹ q̄lis fuit. **O**mnes istos mōtes nominam⁹: sed naufragos. **V**idetis quia lucet de illis aliqua flāma sermonis: et aliquis de ipsis ignis accēditur. **S**i nauigatis in ligno et noctem patimini: id est caliginē huius vite: nō vos fallant: nec dirigatis illuc nauum: ibi sunt saxa vbi naufragia magna sūt. **C**um ergo tibi laudati fuerint isti mōtes: et ceperint tibi suadere: vt venias ad ipsos montes quasi ad auxiliū: et ibi requiescas: respōde. **I**n domino cōfido: quomodo dicitis anime mee: trāsmigra in montes sicut passer. **B**onum est eniz tibi: vt ad illos montes leues oculos vnde tibi auxiliū a domino sit: vt euadas sicut passer de muscipula venantiū: non trāsmigres in mōtes. **P**asser. n. instabilis res est: cito mouetur: cito volat hinc et inde. **S**z tu confide in dño: et eris sicut mons syon: nō moueteris in eternum: et non trāsmigraberis in montes sicut passer. **N**unquid ibi sic nominauit mōtes: vt de domino diceret: **S**ed mōtes tales ama

in quibus dñs est. **T**unc aut te amant ipsi mōtes: si nō in illis spes posueris. **V**idete fratres q̄les sūt mōtes dei. **N**ā inde sic nominati sunt in alio loco. **I**usticia tua sicut mōtes dei. **N**ō iusticia ipsorū: sed iusticia tua. **A**udi talē montē **A**plm: **E**t inueniar in illo inquit: nō habēs iusticiā meā q̄ ex lege est: sed eā que est p fidē chasti. **I**lli autē qui p iusticiā suā mōtes esse voluerunt: sic iudei quidā vel pharisei pncipes eorū: sic rep̄hēdūtur. **I**gnorātes em̄ dei iusticiā: et suā volentes cōstituire: iusticie dei nō sunt subiecti. **Q**ui aut subiecti sunt: sic sunt alii vt hūiles sint. **E**t qz magni sunt mōtes dicūt: **Q**uia vō subiecti sūt deo: valles sūt: et quia habent capacitātē pietatis suscipiunt abundantā pacis: et inundationē trāsmittunt ad colles. **M**odo tñ tu vide quos mōtes ames. **S**ivis amari a bonis montibus: noli spem ponere: nec in bonis montibus. **N**ā qualis mōs erat **P**aulus: **Q**ñ inuenit talis: **B**e magnitudine loquimur hominū: **L**ate gratie quicqz pōt facile inueniri: **E**t tñ timebat ne passer ille i illo poneret spem. **E**t quid ait: **N**ūquid **P**aulus p vobis crucifix⁹ est: **S**ed leuate oculos in mōtes vnde auxiliū veniat vobis: qz ego plātaui: **A**pollo rigauit: sed auxiliū vestrū a dño qui fecit celum et terram: qz deus incrementū dedit. **E**rgo montes in circuitu eius. **S**ed quō mōtes in circuitu ei⁹: et dñs in circuitu plebis sue. **E**t hoc⁹ et vsqz in **seculū**. **S**i ḡ mōtes in circuitu ei⁹: et dñs in circuitu plebis sue: p̄stringit dñs plebē suā in vnū vinculū caritatē et pacis: vt qui confidunt in domino sicut mōs syon non mouebant in eternū: **E**t h̄ est ex hoc et vsqz in **seculū**. **Q**uoniam non derelinq̄t virgā peccatorū sup sorte iustorū: vt nō extendāt iusti ad iniquitates manus suas. **M**ō quidē iusti aliquātū laborāt: et mō aliqui iniusti dñantur iustis. **Q**uib⁹ modis: **A**liqui iusti pueniūt ad honores seculi: cui pueniunt et facti fuerint: vel iudices: vel reges: qz hoc facit de⁹ p̄p̄ disciplinā plebis sue: p̄pter disciplinā populi sui: nō pōt fieri: nisi vt exhibeatur illis honor debi⁹ potestati. **O**rdinauit em̄ sic de⁹ ecclesiam suā: vt omnis potestas ordinata in seculo habeat honorē: et aliquādo a melioribus. **S**ed (exempli gratia) vnā rem dico: hinc cōijcite gradus omnīū potestati. **P**rima et quotidiana potestas hominis in hominē: dñi est in seruū. **P**rope

Alia lra. t p̄p̄l. fut.

Alia lra. t n̄c.

Alia lra. t. Quis. t relinquet. t dominus.

omnes domus habet huiusmodi potestate. Sicut dñi: sicut et serui. **D**iversa sunt nomina: sed homines et homines paria sunt nomina. Et quid dicit **A**plius: Seruos dominis suis subditos esse. Serui obaudite dominis vestris secundum carnem: quia est et dominus secundum spiritum. **I**lle est verus dominus et eternus: isti autem temporales secundum tempus. **T**u cum ambulas in via: cum vivis in hac vita: non vult te facere superbum christus. **C**ongit tibi ut christianus efficieris: et haberes dominum hominem. **N**on ideo christianus factus es ut redigneris servare. **C**um enim christo iubete servus homini: non illi servus: sed illi qui iussit. **E**t hoc ait: **O**baudite dominis vestris secundum carnem: cum timore et tremore in simplicitate cordis: non ad oculum serviētes quasi hominibus placētes: sed quasi serui christi faciētes voluntatem dei ex animo cum bona voluntate. **E**cce non fecit de seruis liberos: sed de malis seruis bonos seruos. **Q**uātum debet diuites christo qui illis componit domum: ut si fuit ibi servus infidelis convertat illum christus: et non ei dicat: dimitte dominum tuum: iam cognovisti eum qui verus est dominus: ille forte impius est et iniquus: tu iam fidelis et iustus: indignum est ut iustus et fidelis serviat iniquo et infideli: **N**on hoc ei dixit: sed magis: servus: et ut corroboraret servum: hoc dixit: exemplo meo serui: prior servus iniquus. **D**ominus enim tanta in passione sustinens: a quibus sustinuit nisi dominus a seruis? **E**t a quibus: nisi a malis seruis? **N**am si fuissent boni serui honoraret dominum suum: sed quia mali serui erant iniuriaverunt. **I**lle quid contra? **R**eddidit dilectionem pro odio: **A**ut enim: **P**ater ignosce illis: quia nesciunt quid faciunt. **S**i dominus celi et terre per quem facta sunt omnia servavit indignis: rogavit pro sententibus et furentibus: et tanquam medicum se exhibuit adveniēs. **N**am et medici et arte et sanitate meliores serviunt egrotis: quātum magis non debet dedignari homo ex toto animo: et ex tota bona voluntate: cum tota dilectione servare domino etiam malo. **E**cce servit melior deteriori: sed ad tempus. **Q**uod autem dixi de domino et seruo: hoc intelligite de potestatibus et regibus: et de omnibus culminibus huius seculi. **A**liquando enim potestates bone sunt et timent deum: aliquando non timent deum. **I**ulianus extitit infidelis imperator: nonne extitit apostata: iniquus idolatra? **A**dilites christiani servierunt imperatori infideli. **U**bi veniebat ad causas christi: non agnoscebant: nisi illum qui in celo erat. **Q**ui

volebat ut idola colerent: ut thurificarent: preponerent illi deum: **Q**uando autem dicebat: producite aciem: ite contra illam gentem: statim obtemperabant. **D**istinguebant dominum eternum a domino temporali: et tamen subditi erant propter dominum eternum etiam domino temporali. **S**ed nunquid sic erit semper: ut inique imperent iustis? **N**o sic erit. **E**videte enim quid dicat iste psalmus: **Q**ui non dereliquit dominus virgam peccatorum super sortem iustorum. **S**entit ad tempus virga peccatorum super sortem iustorum: sed non ibi relinquit: non erit in eternum. **V**eniet tempus quando vni agiscat deus: veniet tempus quando vni christus in claritate sua appareret congreget ante se omnes gentes: et dividat eas: sicut dividit pastor oves ab ovibus: oves ponet ad dexteram: oves ad sinistram. **E**t videt ibi multos seruos inter oves: et multos dominos inter oves: multos seruos inter oves. **N**o enim quia sic consolati sumus seruos: omnes serui boni sunt: aut quia sic reprehendimus superbiam dominorum: omnes domini mali sunt. **S**unt boni fideles domini et sunt mali: sunt boni fideles serui et sunt mali. **S**ed quod dicitur serui boni serviunt malis dominis: ferant ad tempus: quia non derelinquit virga peccatorum super sortem iustorum. **Q**uare hoc? **E**t non extendant iusti ad iniquitatem manus suas: ut ad tempus ferant iusti iniquos dominantes: et intelligant non esse hoc sempiternum: sed preparent se ad possidendam sempiternam hereditatem. **Q**uam hereditatem? **U**bi destructur omnis potentatus et omnis potestas: ut sit deus omnia in omnibus. **A**d hoc se servantes et hoc corde contemplant: et adhuc in fide retinentes: et ut videant perdurantes: non extendant manus suas in iniquitatem. **N**am si videant: quia semper est virga peccatorum super sortem iustorum: cogitant apud se et dicunt: **Q**uid mihi prodest quia iustus sum? **S**emper mihi dominus habet iniquus: et semper servus ero? **F**aciā ergo et ego iniquitatem quia nihil prodest tenere iusticiam. **N**e autem hoc dicat: insinuat illi fides: quia ad tempus potest esse virga peccatorum super sortem iustorum: non eam relinquit dominus super sortem iustorum ut non extendant iusti ad iniquitatem manus suas: sed teneant ab iniquitate manus suas: et ferant iniquitatem non faciāt. **M**elius est enim iniusticiam ferre quam facere. **U**bi non speret: **Q**uia non dereliquit virga peccatorum super sortem iustorum. **H**oc cogitant qui recto sunt corde: de quibus paulo ante dixit: qui voluntatem dei sequuntur non voluntatem suam: sequi deum volunt: faciunt illum precedentem et se sequentes: non

ant se pcedentes et illu sequete: et in oibus cu bonu iueniunt: siue emedate: siue cosola tem: siue exercent: siue coronate: siue pur gate: siue illuminatem: sicut Aplos ait: Scim qm diligebus desu oia coopatur in tonu. Et no sequit. Bene fac dñe: bonis et rectis corde. Sicut aut decli nat a malo et facit bonu rect corde: qz non zelat in pctõibus: pacẽ pctõz intuens: sic prauicordi qui scadalizat in vijs dñi de clinat a deo et facit malu: et inescat dulcedi ne seculi: et ea illaqueat et captõ amaras pe nas luit. Declinati aut a deo cuiõ discipli na ferre noluit: fit illi p iudiciu dei verõ la que falsa maloz felicitas. In otinuo sub iugit. Declinates aut in strangu latione adducet dñs cuz opantibõ iniusticia: Id est qz facta iniusti sunt: qz eozu pñtes leticias amauerunt: et futu ra supplicia nõ crediderunt. Qui g recti sũt corde et nõ declinat qd habebũt: Iã veni amus ad ipsã hereditate fratres: qz filij su mus. Quid possidebimõ: Que est heredi tas: Que pñia nostra: Quid vocat pax: Per hac vos salutamõ: hac vobis anũcia mus: hac suscipiunt motes: et colles iusticia. ipa est chustõ. Ipe em est pax nostra qui fe cit vtraqz vñũ: et mediũ pariete macerie sol uit: qz filij hereditate habebimõ. Et qd vo cabit ipa hereditas: nisi pax: Et videte qz exheredati sũt qui non amat pacẽ. Nõ aut amat pacẽ q diuidit vnitatem. Pax posses sio pioz est: possessio heredũ. Et q sunt he redes: filij. Audite euãgelũ: Beati paci fici: qz ipsi filij dei vocabunt. Audite et cõ clusionẽ huius psalmi. Pax sup israel. Isrlẽ vidẽs deũ: Hierusalẽ visio pacis in terprat. Intellegat caritas vñã. Isrl interpr tat vidẽs deũ. Hierusalẽ iterprat visio pa cis. Qui nõ mouebunt in eternũ: Qui ha bitat in hierlm: nõ mouebunt in etnũ: Ergo nõ mouebunt in eternũ q inhabitat visione pacis: et pax sup isrl. Ergo isrl qui vidẽs deũ est: videns pacẽ est: et ipe israel est et hieru salẽ: qz pplus ille dei ipa est ciuitas dei. Si g videns pacẽ: hoc est vidẽs deũ: merito et deõ ipe est pax. Ergo qz xps filius dei pax est: id venit colligere suos: et secernere ab iniqs. A qbus iniquis: Qui oderunt hieru salẽ: qui oderunt pacẽ: qui volũt pscindere vnitatem: qui nõ credunt paci: qui falsam pa cẽ pnunciat in ppo: et nõ illã habet. Qui bus respondeĩ cũ dixerint: Pax vobiscũ: et cũ spiritu tuo. Falsa dicũt: et falsum audi

unt. Quibõ dicũt pax vobiscũ: Quos se parat a pace orbis terraru. Et quibõ dicũt: et cũ spiritu tuo: si in spiritu eoz esset pax: nõne vnitatem diligeret et relinqueret dissen sionẽ: Falsum g pnunciat: et falsum audi unt. Nos vey pnunciamõ et verũ audiamõ: Simõ isrl et aplectamur pacẽ: qz hierusalẽ est visio pacis: et nos isrl: et pax sup isrl.

Explicit Tract. de ps. CXXIII.

Incipit Tract. de ps. CXXV.

Sicut iam meministis ex ordine no bis tractatibus: iste psalmus e cẽ telimus vicesimus quintõ. Qui in ter illos psalmos est: quorum est titulus: Canticum graduũ. Est autez sicut nostis vox ascendẽtũ. Quo nisi ad illã su perna hierusalẽ: matre oim q est in celis: Que supna: ipa et eterna. Hec aut q in ter ra fuit vmbra habebat illiõ. Itaqz ista ceci dit: illa pmanet. Hec impleuit tpus pdica tionis: illa tenet eternitate repationis nre. Ab illa pegrinamur in hac vita: ad eius re ditũ suspiramõ. Suspiramõ tãdiu miseri et laborates: donec ad illã redeamõ. Hec ci ues nostri angeli dimiserunt nos in pegri natione: sed annũciauerunt nobis ipm reges venturũ ad nos: et venit ad nos: et pteptus est inter nos a nobis: et postea nobiscũ fuit et docuit nos ptemni: qz pteptus est: docu it nos tolerare: qz tolerauit: docuit pati: qz passus est: et pmisit resurrecturos: qz resur rexit in seipo ostẽdens qd spare debeamõ. Si g fratres pphete antiq patres nostri an teqz dñs Iesus chustus veniret in carne: anteqz mortuus resurrexisset: et ascendisset in celũ: suspirabãt tñ illi ciuitati qntũ opoz tet nos desiderare quo nos ipse pcessit: et vn de nunqz recessit: Nõ em dominõ sic venit ad nos vt desereret angelos: et cũ illis mã sit: et ad nos venit. In illis mãsit in maicsta te: ad nos venit in carne. Gramõ aut vbiõ Si redẽptor noster ille dicẽ captiu tene bamur. Ubi ergo tenebamur: vt ille veni ret redimere captiuos: Ubi tenebamur: Forte apud barbaros. Peiores barbaris diabolõ et angeli eiõ. Ipsi antea tenebãt ge nus hũanũ: ab his redemit nos: q nõ au rum neqz argentum: sed sanguinẽ suum p nobis dedit. Quomõ aut homo venerat in captiuitate: Paulum apostolum inter rogemus. Etenim ipe pcipue genuit in ista captiuitate: suspiras eterne hierusalẽ: et do cuit nos gemẽ ex ipso spiritu: quo et ille im pletõ gemebat. Hoc em ait: Omnis crea

illa lra. pñgatiões.

illa lra. iniquitatẽ.